



Energie-intensiteit

Auteur(s):

Baart, D.

De auteur is werkzaam bij het CBS. Dit is een sterk verkorte weergave van het paper 'Energie-intensiteit, gemeten in de industrie'. Deze bijdrage is op persoonlijke titel.

Verschenen in:

ESB, 81e jaargang, nr. 4052, pagina 303, 3 april 1996

Rubriek:**Trefwoord(en):**

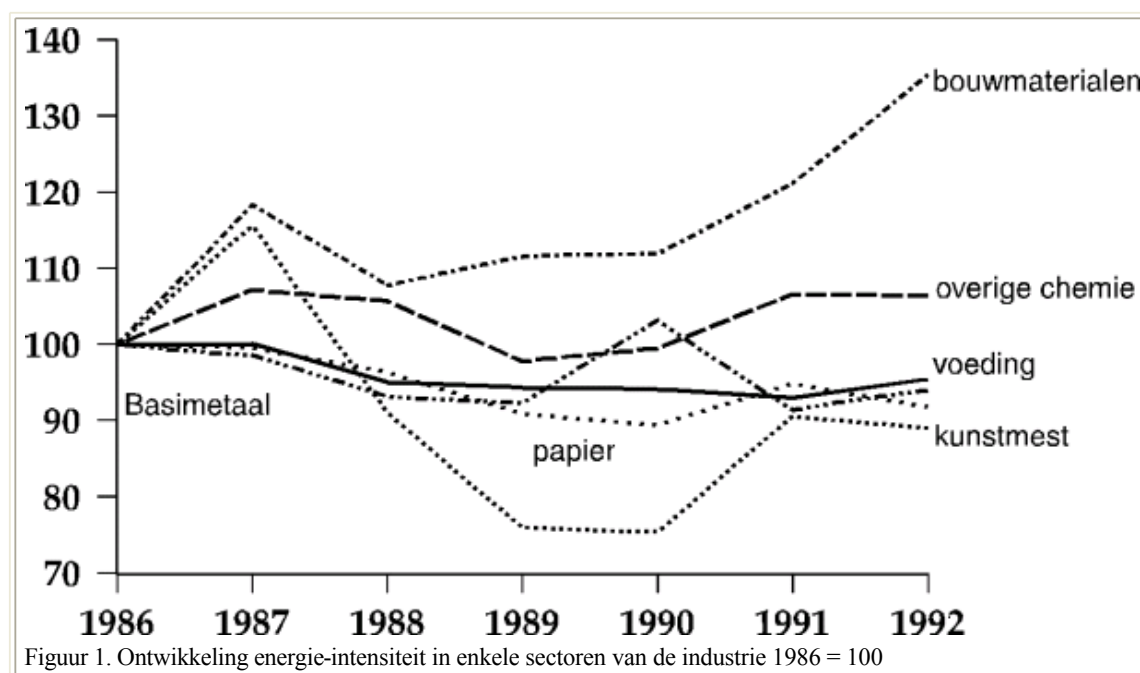
energie

Een van de doelstellingen van het Nederlandse milieubeleid is het reduceren van de emissie van CO₂. Deze uitstoot ontstaat voor een belangrijk deel door de verbranding van fossiele brandstoffen. Daarom is als onderdeel van het milieubeleid het energiebesparingsbeleid geformuleerd. Ook in de Derde Energienota noemt het kabinet als eerste prioriteit in het streven naar een duurzame energiehuishouding " ... een zodanige energie-efficiency te bevorderen dat we in 2020 een derde minder verbruiken dan het geval zou zijn zonder zuiniger apparaten, technologie en overheidsbeleid". Even verderop wordt geconcludeerd " ...dat in de periode 1989-1994 al zo'n 9% efficiency-verbetering is bereikt. Hieruit blijkt dat het beleid op koers ligt."

In de Energienota wordt het energie-gebruik gerelateerd aan fysieke eenheden eindproduct en het referentiejaar is 1989. Dit is een lastige aanpak. Er zijn slechts weinig Nederlandse bedrijven die slechts een eindproduct voortbrengen. Het toerekenen van energieverbruik is in een dergelijke situatie geen sinecure. Alleen al omdat de samenstelling van het productenpakket in de loop der tijd zal veranderen.

Veel beter is het om het energiegebruik te relateren aan de economische activiteit. Dit is in de economische statistiek opgelost door de toegevoegde waarde van de productie (productie minus verbruik) te bepalen. Dit kan zowel voor elk afzonderlijk bedrijf, als voor bedrijfsgroepen worden uitgevoerd. Daarbij komt dat de som van de toegevoegde waarden van de onderscheiden bedrijfsgroepen resulteert in het bruto binnenlands product, een belangrijke macro-economische indicator.

In onderstaande [figuur 1](#) wordt de benodigde hoeveelheid energie gerelateerd aan de toegevoegde waarde van enkele belangrijke energie-'vretende' sectoren. Hierbij is gecorrigeerd voor energie als grondstof en voor energiebesparing door warmtekrachtkoppeling. We starten in 1986. Het beeld geeft te denken. Na 1987 blijkt de energie-intensiteit te dalen. Echter, hieraan komt voor alle sectoren al snel een einde, tot zelfs een scherpe stijging voor de sector 'bouwmaterialen'. Een mogelijke verklaring voor het gevonden patroon is dat de energie-intensiteit toeneemt, als de conjunctuur tegenzit. Dan neemt de bezettingsgraad af, terwijl een deel van het energieverbruik constant blijft. Als dit zo is kon 1989 wel eens een heel ongunstig basisjaar zijn. In 1989 ontwikkelde de economie zich voorspoedig ...



Het Nederlandse overheidsbeleid heeft als doelstelling om in de periode 1989-2000 in de industrie een energie-efficiency-verbetering te realiseren van 1,7% per jaar. In de figuur komt dat overeen met een energie-intensiteit van 80. Als men energiegebruik relateert aan toegevoegde waarde blijkt dat de energie-intensiteit zich eerder van de doelstelling af ontwikkelt, dan ernaar toe.

Zie ook artikel [Het wankelmoedige energiebeleid](#)

Copyright © 1996 - 2003 Economisch Statistische Berichten (www.economie.nl)